

Fonkelende Ster

Gedichten

van

Alexander Peters

geboren 13-09-1959

overleden 07-10-2019

hernieuwde uitgave

*Copyright 2019©ebmousemixedmedia
Amsterdam*

Ster

*Waar zijn mijn zinnen
alles wat blijft om jou te beminnen*

*ik weet dat je bent gegaan
op een reis achter de maan
waar sterren fel fonkelen*

*je bent nu een stralend hemellichaam
en hier op aarde probeer ik jou te zien vanuit mijn raam
en terwijl ik de sterren tel om jou te vinden
kan ik woorden weer aan het papier binden.*

Wat valt er nog te wensen

*Ik wenste mij een steen
ik kreeg een diamant
wat valt er nog te wensen*

*ik wenste mij het licht
wat ik kreeg
was een gedicht*

wat kan ik mij nog meer wensen

Doordgewoon

*Zo heel gewoon ongewoon
een klein wondermens
jij kijkt de wereld aan
en ontdekt iedere seconde*

*weer iets wat je niet eerder zag
jij keurt ons allemaal
met je handjes gemaakt
van porselein zo fijn*

*maar jij blijft gewoon
blijf maar zo
lieve Toon
jij bent 's werelds mooiste cadeau.*

... Toon is mijn eerste achterneefje....

Voor Toontje

*Voor jou schrijf ik wel duizend verhaaltjes
over bomen, bloemen en niet te vergeten de sterren,
want daar zijn er ook wel duizend van
in ieder geval meer dan
ik ooit tellen kan.*

Vakantie

Op vakantie moet men zich ontspannen
de boog mag immers niet altijd gespannen
maar de ellende van thuis neem je ongewild in je koffer mee
ook al heb je een prachtig huisje aan zee

maar je bent gewend aan het doen alsof
en zo wordt vrije tijd toch nog net geen sof
maar het is niet anders dan thuis
alleen hoor je hier het zee geruis

je kijkt nog even in de koffer
op zoek naar de zonnebril
daarmee wordt de omgeving wat doffer
iets wat je altijd wel wil.

Kast

*Ik ontmoette heel wat mensen tijdens mijn leven
een paar van hen heb ik mijn hart gegeven
ik kreeg het steeds in stukken terug*

*maar het klopt nog
ik bewaar het in een grote doos*

*deze staat ergens in een kast
hij staat rustig daar
je kunt hem niet pakken
hij is te zwaar.*

Ik kom boven

*Ik dicht tegen beter weten in
ik duik onder en elke keer
als een bliksemschicht kom ik boven
en dan zwijg ik weer*

*maar ik kan niet stil zijn
met die dichterspijn
luctor et emergo
dat is nu eenmaal zo.*

Jeugd

*Spartelend in het water
heeft hij de eeuwigheid van de jeugd
hij denkt nog niet aan later
alles wat hij nu doet doet deugd*

*er wordt onvoorwaardelijk van hem gehouden
zijn wereld kent geen wantrouwen
de schoonheid kiest hem uit vol vertrouwen
eens slaat hij zijn vleugels uit*

voor nu zal hij hier zijn kasteeltje bouwen.

Onbehouwen

*Ik ken geen rem
ik praat en praat maar door
ik lijk wel dol op mijn stem*

*maar ik ken mijn grenzen niet
ik ga dwars door hen heen*

*en zo draaf ik door
ken geen stop
totdat er iets in mij breekt*

dan houdt het op.

Het ruige leven

*De wilde zee met haar woeste golven
ik zwem maar word er bijna onder bedolven
ik bereik het land, maar zelfs het zand proeft zilt
de zee, zij blijft wild*

*eenmaal rustig op het land
ver ver weg van het zoute strand
zie ik die stormachtige zee
en ik besef, bijna nam zij mij mee.*

Kinderdromen

*De sloot die achter ons huis meanderde
noemden wij een rivier
de schepen die daarop voeren
waren stalen rossen, in werkelijkheid van papier*

*zo konden we fantaseren
dag in, dag uit en het kon ons niet deren
wat anderen ervan dachten*

*wij waren gelukkig met onze rivier
die zeker eindigde in de zee,
daarvan hadden zij geen enkel idee.*

Onbevlekt

*Je doet maar wat
je leeft je leven
en loopt over een onbevlekt pad*

*het heeft een reden
een ieder volgt zijn eigen weg
en maakt zo zijn eigen verleden.*

Genieten

*Mijn dromen waren donker vannacht
maar die van gisteren waren geel en rood
dus streep ik de een maar weg
en hou ik die vast waarvan ik het meest genoot*

*die van vannacht
gooi ik uit mijn gedachten
ik heb genoeg van zulke nachten.*

Plastic

*Veel spullen heb ik weggedaan
een stereotoeren, een tv
waarom zou ik ze behouden
ik deed er toch niets mee*

*mij rest de plastic planten op de vensterbank
voor hen schrijf ik nu een woord van dank
zij verfraaien nu mijn huis
door plastic voel ik mij pas thuis.*

De blauwe steen

*Ik leef in een steen
de steen is blauw
ik leef daar alleen*

*het is een hemelse kleur
maak je geen zorgen om mij
zo zonder raam of deur*

*ik leef lekker alleen
en zie de sterren
op de blauwe steen.*

De wiskundeles

*Er zat niets anders op
dan naar school te gaan
met een schooltas vol met boeken
en voor de zoveelste keer een plaats te zoeken
in het wiskundelokaal dat ik zo haatte*

*wiskunde was voor de apen
ik zat daar volop te gapen
totdat ik onoverkomelijk de beurt kreeg
en ik er niets van bakte
en ik uiteindelijk dan ook zweeg*

*de hoofdaap stuurde me ziedend
het lokaal uit, ik moest naar de rector,
die ik vaardig wist te ontwijken
en zelf iets in mijn schrift schreef
het moest toch ergens op lijken*

*toen ik jaren later examen deed,
ik had wiskunde laten vallen,
kon ik het niet laten om naar het wiskundeventje te gaan
om hem te vertellen wat hij mij al die jaren had aangedaan
maar het was te laat
hij lag daar uitgestrekt
in zijn laatste kwadraat verrekt.*

Van het leven en de dood

*Leven
een hard gelag
soms ook
een lach*

*Dood
mijn beste vriend
draagbaar.*

In een droom

*In een droom kwam je bij mij
en zei tegen mij
vlieg maar ik laat je vrij
ik vloog omhoog
en voelde dat jij mij bedroog
ik stortte naar benee
en vroeg waarom ging je eigenlijk niet mee
je stamelde wat en nam de weg naar de open zee.*

Droomgesprek

*Praten over leven
praten over de dood
hoe jij je hebt gegeven
aan iedereen in nood*

*we praatten alsof we elkaar
al jaren en diep kenden
en samen
over uitgestrekte weiden renden*

we praatten, het leek wel honderd jaar.

Vergeving

*De wolken branden in de lucht
er is geen wind, slechts een zucht
de rivier borrelt alsof hij kookt*

*de natuur lijkt in opstand
ik ga naar de rand van een ravijn
om te zien hoe vergevingsgezind zij zal zijn.*